

[Minister Frode Jakobsen.]

om jeg gaar ud fra, at Motivet har været det rigtige. Det er ingen taknemmelig Op-gave, det har været en Nødvendighed, og disse internerede vil som sagt saa hurtigt, som det overhovedet er muligt, gaa over til Politiet.

Det ærede Medlem Hr. Lannung stillede nogle Spørgsmaal i Anledning af Poli-tiets Kapacitet. De Folk, som sidder og forbereder denne Overførsel til det nor-male, er Jurister fra Modstandsbevægelsen og Politifolk, og der er Enighed om den Fremgangsmaade, der anvendes. Det er rigtigt, at det undertiden kunde synes, som om Politiet kunde overtage flere, men det kan kun ske ved, at de Politifolk, som forbereder Sagernes Overgang, overflyttes. Det, som vindes i den ene Ende, vil gaa tabt i den anden — det er netop Politiets Udtalelser om de Spørgsmaal, jeg her re-fererer. Der findes ingen Modsætning mel-lem Politiet og Modstandsbevægelsen med Hensyn til den Maade, hvorpaa disse Over-førsler foregaar. For øvrigt glider det og-saa ret hurtigt. Jeg vil fastholde, at Farten er bestemt ved Politiets og Domstolens Kapacitet, og at denne Fart er aftalt mel-lem Politiet og Modstandsbevægelsen uden Misforstaaelse af nogen Art.

Det ærede Medlem Hr. Rytters Ud-talelse om sit varme Venskab over for Fri-hedsbevægelsen, har jeg lagt Mærke til. Det kunde ogsaa synes nødvendigt at forsikre om den, idet hans Indlæg ikke lyste af nogen større Varme. Det ærede Medlem beklagede sig over forskellige Personlig-heder. Jeg ved, at jeg for mit Vedkommende ikke har været personlig. Alligevel forstaaer jeg, om nogen fra Frihedsbevægelsens Side siger: Gud bevare os for saadanne Venner!

Jeg tvivler ikke om, at Kritikken er ment som en Venskabstjeneste over for Frihedsbevægelsen, og en saadan Kritik er vi aabne over for. Men for at en Kritik skal virke, maa den være billig. Hvis en Kritik skyder over Maalet, vil den ikke virke efter sin Hensigt. Jeg tvivler som sagt ikke om det ærede Medlems varme Følel-ser over for Modstandsbevægelsen, men jeg synes, at det hos det ærede Medlem har skortet paa Forstaaelse af, at vi stadig væk er i en Overgangssituation mellem Krig og Fred.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rytter har Ordet. Jeg henstiller til det ærede Medlem, at han fatter sig saa kort som muligt.

Rytter: Jeg takker Ministrene for de Svar, de har givet. Den højtærede Justits-minister trøstede os med, at i Løbet af en 3 Ugers Tid vil det hele være forbi. Det er vi glade ved, det er blot kedeligt, at for 14 Dage siden var der ogsaa 3 Uger til. Men lad os endelig saa hurtigt som muligt komme tilbage til ordinære Tilstande. Der-imod var den højtærede Justitsministers Stilling over for de forskellige Erklæringer mig en stor Skuffelse. Jeg troede, Mini-steren vilde have sagt, at disse Erklæringer ikke kom ham ved; at han uden videre ta-ger dem i Forsvar og synes, det er en gan-ske selvfølgelig Ting, det forstaaer jeg ikke. Og de ulykkelige Mennesker, som det her drejer sig om, hvad med dem? De vilde være meget bedre tjent med at komme for Domstolene, saa havde de dog en Mulighed for at blive frifundet. Men her faar de altsaa nogle Erklæringer, hvorefter de hverken er dømt eller frifundet, eller rettere: i den almin-delige Mening er de dømt, naar de møder med disse Attester. Det oplyses i et Interview, at det skal være af Hensyn til senere Er-statningsager, men nu hører jeg, at Grun-den er den, at man ikke er sikker paa, at de paagældende er helt uskyldige. Jeg synes, man har behandlet disse Mennesker ganske forfærdeligt, og jeg tror ikke, en saadan Fremgangsmaade kan holde. Jeg tror, der vil komme et Tilbageslag i den danske Befolkning, idet man vil sige: Nu maa det være nok, de uskyldige maa have at vide, at de er uskyldige. Man kan ikke blive ved at holde dem gaaende paa den Maade, saa meget mindre, som det ikke er nogen Statsmyndighed, men Frihedsbevæ-gelsen, der gør det.

Saa sagde den højtærede Justitsmini-ster, at han nok troede, Nazismen vilde blive ved at kunne spores her i Landet i nogen Tid. Det er der ikke noget at sige til, men det kedelige er, at den netop spo-res hos dem, som bekæmpede Nazisterne; det er dem, der fortsætter med de nazisti-ske Metoder — heldigvis i formindsket Maalestok —, og det er det, vi er bedrøvede over.

Den højtærede Minister Hr. Frode Jakobsen sagde, at vor Tale aandede mere Tillid til de internerede Nazister end til Frihedsbevægelsen. Jeg forstaaer ikke, at Ministeren kan sige saadan noget. Jeg har ikke hørt, at en eneste her i Tinget har haft Sympati for de internerede Na-zister — jeg har det i alt Fald ikke. Jeg synes ikke, Ministeren skulde stille det op paa den Maade, da vi jo er enige om, at vi ikke skal blive personlige.